

Velikonoce ještě křesťanské?

Velká noc, pro Izraelity moment vysvození z faraonovy nadvlády a vyjití do svobodné země, Ježíšovo vzkříšení a nový život pro ty, kteří se stali křesťany,

neboli Ježíšovými následovníky, to jsou právě Velikonoce. Nás věřící i nevěřící s Velikonocemi spojují pozůstatky křesťanské civilizace: rodinný život, přijímání a výchova dětí, demokratické uspořádání, sociální péče, soucitění s nemocnými, doprovázení umírajících, důstojný pohřeb. Pokud víra, která je nosným základem této křesťanské civilizace, neroste, naopak klesá, zvláště u těch,

kteří mají základy ve věřící rodině, mizí něco podstatného a způsob života se začíná navenek měnit. Rodinný život je zaměňován za snahu co nejdéle si užít, přijímání dětí se komplikuje odmítáním početí, a až se početí očekává, dítě nepřichází. Výchova nemá pevný základ a jasný směr, proto nastávají problémy s „právy dítěte“. Stále častěji se objevují případy domácího násilí. Demokracie se zneužívá

k prosazení vlastních zájmů. Roste násilí ve společnosti. Nemocní a umírající zůstávají opuštěni. Pohřeb se z různých důvodů nekoná.

Když v ráji opustil člověk svého stvořitele, přišla nemoc, bolest a smrt. Když Bůh navštívil v Kristu člověka, přišla naděje, smysl života v lásce a dar věčného života po smrti. Hledáme řešení, ale pouze lidskými prostředky a silami. Podle biblické zvěsti nemá člověk na to, aby žil pouze ze svých sil. Pokud je nemá, plodí násilí a hřích. Hlavní zpráva, kterou nám dává vzkříšený Kristus, je

návrat člověka k důvěrnému vztahu s Bohem. Zde je počátek proměny člověka i celého životního stylu. Ať jsme věřící či nevěřící, zůstává naší směrnicí vlastní svědomí, odpovědnost a život z lásky, která je dána každému člověku. Pro nás věřící je zde však důležitá neustálá péče o růst osobního vztahu s Bohem, neboť pouze to, co je v srdci, se může projevit navenek.

P. Milan Vavro

Úmysly modlitby živého růžence:

- Duben:** za našeho bohoslovce Martina Šujana a jeho přípravě k bližícímu se jáhenskému svěcení.
- Květen:** za mír na Ukrajině a v zemích, kde se válčí a za lidi trpící ve válkách.
- Červen:** za Křesťanskou mateřskou školu Karolínka a za naše rodiny.

Rok zasvěceného života

Pokračujeme v rozhovoru našimi s řeholními sestrami kongregace Chudých školských sester Naší Paní. Položili jsme jim několik otázek, abychom se o nich dozvěděli něco více.

• Co bylo podnětem ke vzniku KMŠ Karolínka? Změnily se nějak původní plány?

Na začátku byla touha řeholní komunity po obnově činnosti ve škole, tak jako tomu bylo před rokem 1950. Protože jsme tuto touhu vkládaly do modlitby, je pro nás Karolínka Boží odpovědí na naši modlitbu, a zároveň na naše charisma, kterým je výchova. Nebyly jsme ale ve Slavkově samy, kdo toužil po křesťanském vzdělávání. Opakovaně nám přicházely dotazy maminek těch nejmenších dětí, zda bychom nemohly otevřít mateřskou školu. Nikdo v komunitě však nečekal, že bude mít vše tak rychlý spád. Předpokládaný start byl totiž až v roce 2013 a původně jsme plánovaly otevřít jednu, maximálně dvě třídy. Zapsaných dětí bylo nakonec 67, což znamenalo buď nepřijmout ty nejmenší a zůstat u dvou tříd, nebo začít se všemi přihlášenými ve třech méněpočetných třídách. Rozhodnutí pro tři třídy se vyplatilo – do ledna 2012 byla školka naplněna do své kapacity 75 míst. Jak je vidět, Bůh naše plány mění a... stále nás překvapuje.

• V čem se Karolínka liší od běžných mateřských škol?

Jednoznačně zázemím, které má u svého zřizovatele – tím je řeholní komunita. Nejde tedy pouze o existenční zázemí, ale také o zázemí duchovní. Vzniká tu blízkost budovaná modlitbou. Takto úzce propojených školek se zřizovatelem není v naší zemi mnoho. Specifikem je také, že všichni zaměstnanci jsou věřící. Společně usilují o to, aby děti vnímaly milujícího Boha jako přirozenou součást svého života zvláště v osobním přístupu k nim samotným. To vyjadřují slova naší řeholní konstituce *Jste poslané* (řeholní pravidla): *Vychováváme vším, co jsme a co děláme*. Další odlišností je práce podle pedagogiky Franze Ketta. Tato křesťanská pedagogika velmi dobře vystihuje podstatu toho, co je obsaženo

v naší řeholní konstituci a je nám velice blízká. Má také propracovanou výchovně-vzdělávací koncepci pro celý školní tým. Školek, které podle této koncepce pracují, je v naší zemi pět, jsou ve vzájemném spojení a učí se této práci na stážích od zkušených tyrolských pedagogů. A čím se ještě Karolínka liší? Schodištěm plným zvířátek, drakem a hradem v zahradě, narozeninovým rituálem, fazolkami radostí, domácích kuchyní, Vánoční výhrou u Coca-coly, modrým dnem, počtem integrovaných dětí a spolupracujících rodičů, a určitě také tím, že patří do velmi aktivní farnosti, která školce svojí láskou k muzicirování pomohla „dosáhnout na draka“.

• Co je pro vás ve výchově a vzdělávání dětí nejdůležitější? Co považujete za úspěch?

Nahlédněme opět do naší řeholní konstituce: *Výchova pro nás znamená vést lidi k jejich plnému rozvoji podle Božího obrazu, uschopňovat je k nasazování svých darů k utváření lepšího světa. Nevylučujeme nikoho ze své péče. Výchova má nás i děti přibližovat Bohu a sobě navzájem. Vychováváme v přesvědčení, že svět se může proměnit proměnou lidí*.

Naším hlavním záměrem je nabídnout dětem prostředí, ve kterém budou objevovat, obdivovat a poznávat okolní svět celistvě, tzn. nalézat a upevňovat smysl všeho, co vnímají. Největší důraz klademe na vytváření základních postojů lidskosti, pěkných vztahů a záleží nám na tom, aby každé dítě rozvinulo svoje dary. V každé z třech tříd je integrované dítě s handicapem a to je příležitost k poznání a přijetí jinakosti druhého už v útlém věku. Úspěchem je, když je dítě pochopí daná pravidla, je vnímavé k sobě, ke svému okolí, když se raduje z toho, co nově poznává, když

dokáže spolupracovat a myslí na druhé, nebo když je ochotné řešit konflikt.

• Jak vedete děti k Bohu? Ve vaší školce jsou i děti nevěřících rodičů – jak pracujete s nimi?

Všechny děti jsou vedeny k uvědomování si vlastní jedinečnosti a důležitosti svého místa na světě. Rozvíjí svoji vnímavost, soustředěnost, cit pro to, co je společné, učí se citlivému zacházení s věcmi, upevňují vztahy navzájem a vztah k přírodě. A to je přirozený základ důležitý pro dítě z jakéhokoliv prostředí. Dozví se o velkých postavách křesťanství, o křesťanských svátcích, slyší nebo zdramatizují příběh z Bible o Ježíši Kristu. To vše je dobrý základ pro všeobecnou vzdělanost. Svoje místo má modlitba před jídlem, prosba za kamaráda, který má narozeniny, za nemocnou babičku, tedy krátké spontánní modlitby. To vše za předpokladu, že rodina je otevřena křesťanství a s křesťanskou výchovou souhlasí. Rodiče tento souhlas vyjadřují v žádosti o přijetí svého dítěte. Rozdíly, které mezi dětmi v této rovině jsou, se snažíme řešit individuálním přístupem s respektem k jejich zkušenostem z domova. Smutné ale je, když dítě slyší doma v základních otázkách víry úplný opak toho, co slyšelo v mateřské škole. Je to pro něj velmi matoucí a je lépe zvážit jeho další vzdělávací cestu.

• A na závěr nechme promluvit děti...

„Kdyby nebyli hasiči, shořel by celý svět a musel by se udělat nový.“

„A kdo by ho udělal?“ – „No přece Pán Bůh!“

„Pětiletý chlapec o dvou dětech s postižením, které jsou ve třídě integrovány: „Oni jsou jiní. My jim nerozumíme.“ Pětileté děvče: „Ale my s Natálkou jim rozumíme, protože my jim pomáháme.“

Rozhovor u dopolední svačiny

Venku začíná sněžit. Děti si pochutnávají na dobrém obědě. Najednou se čtyřletý Davidek zadívá do okna a na celou třídu zavolá: „Ježíšku, Panáčku, co nám to děláš?!“

Dítě: „Paní učitelko, proč máme odpoledne spát? Vždyť přece na spaní máme celou dlouhou noc!“

Dítě: „My se rozcházíme s mojí milou.“
P. uč.: „A co s tím uděláme?“ Dítě: „Pak si dáme pusinku a bude svatba.“

Děti na procházce potkaly popeláře. Jeden chlapec říká: „Nechtěl bych být popelářem... pracuje se smetím.“ Jiný chlapec nato: „Chtěl bych být popelářem... ten chrání přírodu.“

*Za redakci se ptala sester
Petra Romanovská Slováčková*

Našimi nepřáteli jsme my sami

Promluva P. Petra Píthý při ekumenické bohoslužbě za popravené, umučené a zemřelé politické vězně, svatovítská katedrála, 1. března 2015.

Lidé, lidé, dovoluji si vás oslovit tímto nejvyšším možným titulem, protože člověk je obrazem Boha a je ozdoben výsostnými znaky: rozumem, svědomím a zodpovědností.

Sešli jsme se tu, abychom vzpomenuli oběti válek a totalitních režimů, zejména toho, který je nám historicky nejbliž. Dnešní pietní slavnost dostala jméno Mene Tekel. Tato tajemná slova se objevila na zdi paláce Nabukadnesorova syna, když hodoval a zneužil posvátné nádoby odcizené z Jeruzalémského chrámu. Oznámila pád jeho říše, protože se nepoučil z příběhu vlastního otce.

Jsmo přitom na místě, které je symbolem našich národních dějin. Je to chrám, který po staletí vznikal podle přesně stanoveného řádu a stal se ztělesněním ideálu, který vedl naše otce a dědy. Sama o sobě tato katedrála oním ideálem není, protože ten stojí vysoko nad ní směrem označeným odvážně vzpřímenými věžemi. Odtud k lidem promluvil Bůh. Slyšeli jsme jeho slova platná pro Izraelity v zajetí stejně jako pro stavitele tohoto chrámu. Jsou bolestně platná i dnes. Odtud k nám poslal svého Syna, Ježíše Krista, aby nám ukázal, kdo jsme. Že jsme lidé, jen lidé spěchající ke smrti. Ale také, aby nám zvěstoval, že ideálem člověka je být obrazem Boha. Podobat se Kristu. To je pravda života, celý jeho smysl – jít k tomuto ideálu.

Pokaždé tu někdo mluví. Dnes ten úkol připadl mně. Je mi úzko, protože mluvím před Vševědoucím, a uvědomuji si, že nestojím před vámi, ale před těmi, kdo pro tento ideál, pro pravdu života, byli schopni svůj pozemský život nasadit. Dělat to pro sebe by nedávalo smysl. Život se pokládá za druhé. Ti, na něž tu myslíme, to udělali kvůli nám. Je mi určeno promluvit. Zde jsem, abych konal, co mám konat.

Více než vzpomínat, je třeba se poučit. Ti, o nichž přemýšlíme, zemřeli především proto, že si lidé včas nepřipustili, že jsou ohro-

ženi. Je třeba se poučit, neboť jsme opět ohroženi a opět si to nechceme přiznat. Říkáme: Žijeme v míru, přitom se bojuje, útočí a zabíjí. Ve své hlouposti a pýše poučujeme celý svět. Říkáme: Náboženské války jsou středověký nesmysl. Očekáváme, že všichni odhodí svého Boha, protože my jsme to udělali. Ale oni to neudělají, protože na nás vidí, kam to vede – naše kultura se rozpadá a vymíráme. Říkáme, že s nimi musíme vést dialog, ale oni nás nebudou poslouchat, protože chtějí mluvit o náboženství a my žádné nemáme, protože jsme nekonečně liberální. Říkáme, že si máme jeden druhého vážít, ale oni si nás vážít nemohou, protože oni jsou schopni pro svou pravdu položit život, ale my budeme ustupovat a podle jejich diktátu zakročíme proti každému, kdo se přizná ke znamení Kristova kříže. Říkají nám, že nejsme tolerantní, a mají pravdu, protože nejsme tolerantní ani k sobě navzájem. A nedejme se mýlit, naši politici se vůbec nezajímají o Islám, ale o petrolej a prodej obnošených zbraní. My jim to nemůžeme vytknout, neboť je sice máme za krátko-zraké hlupáky, ale nesmíme to přiznat, protože jsme je zvolili. Navíc cítíme, že to jsou ti nejhodnější z nás, protože na slovo poslouchají jiné, kteří jim, sami bez tváře, odněkud nařizují. Tušíme, že odněkud, kde se hraje ruleta s fiktivními penězi, které ovšem někdy musí být podloženy naší prací, popřípadě životy.

Usilujeme o mír na Ukrajině, ale sami jsme připustili, aby byl ohrožen, a spěcháme se přizvít, protože nepřiznáme, že nejde ani o Ukrajince, ani o Rusy, ale opět o peníze a rovnováhy bank, které se rozkymácely jako lodě, když se zvednou vlny. Říkáme: musíme být silní, abychom uhájili mír, ale k čemu nám budou zbraně, když nemáme muže, kteří by je zvedli. Proč by to dělali, když nemají ideál? Ideál, za který by někdo byl ochoten zemřít. Jsme věru ubozí a směšní. Vzali jsme své oblasti vazebnost kultury a naše katedrály se hroubí a spo-

čerství lidí se mění v hromadu rozhádáných sobců. Ztratili jsme hodnotu a míru člověka, neboť je zcela logické, že když odhodíme své křesťanství a zbavíme se Boha, zbavíme se i člověka, protože přestaneme vědět, jak má vypadat. Jak si nás muslimové mohou vážit, když oni mají Boha a my žádného nemáme. A proč by se měli u nás chovat slušně a jednat s námi lidsky, když vidí, jak se chováme my k sobě navzájem. Hovoříme o míru, chceme ho bránit, ale sami ho nemáme. Ani v sobě, ani mezi sebou. Chceme zachránit spravedlnost, ale jen množíme zákazy. Jenže spravedlnost ani mír nikdo nezavede, protože vyrůstají ze slušnosti.

Vím, co teď nastane, co uslyším. Má slova narazí na zeď sobecké spokojenosti, která je jako křivě zrcadlo. Všechno překrouť. Kdybych řekl jakoukoli moudrost, ozvěnou se ke mně vrátí fráze prázdnější než žvást opilce. I kdybych přinesl přímo z fronty usmrčené dítě, ozve se jen lživý nářek představitelů elit, a to takový, jaký si bude přát ke všemu lhotejný dav, který je má znovu postavit do čela. Nikdo se nezvedne, aby se šel pokusit zachránit sourozence či matku toho dítěte. Ozvou se proti mně hlasy: Na co si hraješ? Nečářej čerty na zed!..., až zazní protest: Ten blázen nakonec způsobí válku – umlčte ho! Ale já se hrozím toho, co si připravujeme a přivedíme.

Našími nepřáteli nejsou ani Arabové ani Ukrajinci ani Rusové a vůbec nikdo. Stačíme si sami, protože si nevážíme zákona života, zapomněli jsme, že život je láska a láska je oběť. Život bez nich nedává smysl. A to je, na co můžeme zahynout. Neměli bychom žádné nepřátele, kdybychom byli jako tato katedrála, poutáni k sobě pevným řádem, a byli bychom váženi a ctěni jako tvůrci. Jenže my nic nevytváříme, protože za sebe necháváme jedny pracovat a druhé myslet. Podle pokynů shora jen posunujeme dílo těch zdola. Nemáme proč žít. Jsme tu zbyteční. Kdybychom takoví nebyli a byli platnými lidmi, neodvážili by se nás nepřátel ohrozit, protože bychom byli pevnější, než oni. Naší cestou je návrat k rozu-

mu a jeho zkáznění a důsledné, věrohodné, hluboce žité křesťanství.

Nemohu mlčet. Byl jsem vyzván, abych promluvil před Bohem a mrtvými předky, a to ve chvíli, kdy se nás cizinci s úsměškem ptají: Co vy jste vlastně zač? Nemohu mluvit za druhé, ale odpovím za sebe, byť se chvěji:

Vyznávám, že jsem běloch, uznávám odlišnost lidských ras, a tudíž lidskou důstojnost všech, ale odmítám zčernat či zežloutnout a změnit proporci a barvu svých očí.

Jsem muž, který může zplodit, ale nemůže porodit dítě, a proto trvám na spořádané, trvajícím rodině, neboť je to základ společnosti a záruka výchovy. Trvám na tom, že muž a žena jsou odlišní ve stavbě těla i biologické funkci, že žena je slabší a vzácnější než muž, který ji má chránit, milovat a vážit si jí.

Jsem zatím zdravý a budu pomáhat nemocným, ale odmítnu fňukání slabochů, kteří se na nemoc jen vymlouávají.

Jsem zároveň bohatý i chudý. Svůj chléb si dosud vydělávám a mám ho dost, abych se podělil, ale odmítám žít lenochy. Mám mnohem méně než skutečně majetní, nezávidím jim a radoval bych se, kdyby svůj majetek užívali rozumně.

Jsem Evropan, protože jsem Čech. Narodil jsem se českým rodičům, vyrostl v české zemi a beru vážně bídu i slávu svého národa. Odmítám se rozplynout v bezduché uniformitě konzumní multikultury.

Jsem křesťan, uctívám k lidem jiného náboženství či názoru, a vím s určitostí, že se jimi budou řídit v celém svém jednání. Ale hlásím se pevně ke svému křesťanskému Bohu a řádu, který stanovil, protože je moudrý, spravedlivý a k lidem soucitný.

Jsem člověk, vděčný za své lidství a hrdý na svou tvář.

Jsem člověk, jmenuji se Petr Pítha a nejsem nějaké 361106/038 rodné číslo ani 37-22/015 identifikační číslo oprávnění, ani PIN ani VIPN ani jakékoli jiné číslo. Jsem člověk, protože mám svědomí a nesu zodpovědnost. Jsem člověk a jako člověk chci také zemřít. Amen.

Zemřel poslední slavkovský „Cyrilák“

Dne 3. března 2015 zemřel ve věku 96 let pan Hynek Tesák. Těm, co jej znali, utkvěl v paměti jako zahradník, zpěvák, herec, lidovec, člověk širokého a žhavého srdce, schopný rychle rozpoznat podstatné od podružného, ochotný pomoci i za cenu vlastního omezení či rizika.

Jeho smrt ukončila nejen život člověka neuvěřitelně činorodého, ale uzavřela i významnou kapitolu slavkovského života pěveckého a divadelního. S ním odešel nadšený ochotník, zpěvák a režisér a hlavně poslední nikoliv pouhý svědek, ale aktér slavné doby Farní cyrilské jednoty, která se v dnes již historickém odstupu jednoznačně jeví jako nejvšestrannější a nejproduktivnější slavkovský spolek všech dob.

Do první pěvecké zkoušky přišel v pátek 12. 4. 1940, když byla regenschorim Františkem Francem po velikonočním provedení znovu procvičována Treglerova Missa brevis. Tempo nácvičku muselo být i pro 22letého Hynka téměř závratné; ostříleným Cyrilákům stačilo k přípravě veřejného vystoupení jen několik zkoušek. Až koncem léta byla cvičena Blodkova opera V studni, provedená 21. 9. pro školy, 22. a 29. 9. 1940 pro slavkovské publikum. Teprve po premiéře začal František Franc s nácvičkem Mše F-dur Františka Picky, jejíž provedení při slavnostní bohoslužbě 20. 10. za spoluúčinkování Orchestrálního sdružení bylo v přímém přenosu Českého rozhlasu. Jen pro provedení skutečného prubířského kamene i pro profesionální soubory – Dvořákova Stabat Mater – vyhradil 24 zkoušky. Provedeno bylo 6. 4. 1941 v sále slavkovské spořitelny. Samozřejmě s tím, že nic nenarušilo pravidelné zpívání při nedělní liturgii. Nikdo netušil, že tento hudební svátek bude i pro Slavkov na dlouhou dobu posledním.

Předčasnou smrtí Františka France 31. 1. 1942 přišlo tělo Jednoty o hlavu a navíc se ve válečné době nedařilo místo ředitele kůru po Františku Francovi obsadit. 19leté dceři Marii a její sestře Evě se zajišťováním

Hynek Tesák

varhanních doprovodů pomáhal Vladimír Schneider, s nácvičkem a prováděním zpěvů nejvíce pomohli tenorista Eduard John a a basista Hynek Tesák. Teprve po dvou letech byl přijat student Josef Pukl a po jeho odchodu na podzim 1946 František Novoměstský.

To už se Hynek Tesák zabydlel i na slavkovské divadelní scéně – na Silvestra 1943 vystoupil v hlavní roli operety Josefa Kajetána Tyla a Rudolfa Piskáčka Perly panny Serafinky, kterou si zopakoval o desetiletí později. Pamětníci si jistě vybaví jeho výkony například ve Štolbově veselohře Staré hřichy, v Tylově hře se zpěvy Paní Marjánka matka pluku či operetě Oskara Nedbala Polská krev a mnohých jiných. V řadě představení se ujal režie. Jistě si dokážeme představit jeho pocit hrdosti, když v květnu 1968, ještě v rámci otevření kulturního domu (dnes Bonaparte), účinkovaly v pohádce o Popelce obě jeho dcery, Marie i Věra.

Nelze opomenout ani jeho působení v Pěveckém sdružení (do roku 1947 řídil František Bílek, po jeho smrti Ota Pohle) a část jeho aktivit zabrala také spolupráce na operetních a populárních koncertech

Slavkovského orchestrálního sdružení, řízeného Břetislavem Rozsypalem.

Mohlo by nám připadat, že takovou kulturní, společenskou činnost mohl vyvíjet jen se zázémím dobrého, nenáročného zaměstnání, ovšem pravdou byl pravý opak. Když počátkem 2. světové války pomáhal bratru Františkovi se zakládáním zahradnictví, začínali z ničeho, vše museli odpracovat. V tomto zahradnictví zařídil práci MUDr. Otmaru Strachovi, aby jej uchránil před transportem, i když riskoval víc než svobodu. Takřikajíc za dobrotu na žebrotu – po únorovém převratu byl jako syn vesnických kulaků nucen léta pracovat v dělnických profesích. Když mu bylo posléze škodolibě nabídnuta možnost nastoupit do zdevastovaného zahradnictví, které zakrátko svou pílí přivedl k prosperitě, byl obviněn, že zlovolně poškozuo-

je socialistické hospodářství, takže se raději vrátil k mlýnským strojům.

Nic z toho jej nezlomilo, nic z toho nezměnilo jeho životní postoje. Navzdory nikoliv nepřízni osudu, ale nepřízni špatných lidí, se dokázal vždy držet zásad křesťanského realismu a nerozhodovalo, jestli to bylo v době prvorepublikového kapitalismu, nacistického a posléze komunistického odstraňování všeho nepohodlného vládnoucímu režimu a nezmátla jej ani postsocialistická adorace hédonismu.

Při jedné ze slavných forbín Jana Wericha a Miroslava Horníčka přišla řeč na otázku, zda 94letý Georg Bernard Shaw prožil dlouhý život. A v tom duchu si můžeme dovolit parafrázovat Werichovu řeč: I kdyby žil Hynek Tesák dalších 50 let, vždy by měl aspoň těm, co by o to stáli, co říci.

Petr Hlaváček

Tříkrálová sbírka

Druhou lednovou sobotu proběhla, tak jako na mnoha jiných místech naší vlasti, Tříkrálová sbírka i ve Slavkově u Brna. Dvacet pět skupinek koledníků se po požehnání v kostele a fotografování rozešlo do předem určených částí města.

Je znát, že má v našem městě koledování dlouholetou tradici, protože drtivá většina obyvatel vítá návštěvu tří králů přívětivě a mile. Někteří na své koledníky již čekají a mají pro ně kromě příspěvku do kasičky přípravu i sladkou drobnost. To potěší srdce dětí a povzbudí k dalšímu úsilí. Pravda, není pro všechny jednodu-

ché namáhat hlasivky často i v nevlídném počasí. Ale učí se, že je přínosem obětovat něco ze svého pohodlí pro potřeby druhých. Všichni potřebujeme, aby lidé byli k sobě milosrdní a ochotní si pomáhat a toto je dobrá zkušenost pro malé i velké.

V letošním roce, kdy se vybralo rekordních 121 640 korun, prokázali dárci svou štědrost měrou vrchovatou. Veliký dík všem, kteří jakoukoli částkou přispěli na dobrou věc. Vždyť to dobré, co do světa vyšleme, se nám zase v dobrém vrátí. Požehnaný rok všem.

Blanka Zbořilová

• Výsledek sčítání Tříkrálové sbírky

Ve Slavkově 121 640 Kč, (loni 113.626 Kč), v Němčanech 21 377 Kč, v Hodějovicích 21 500 Kč a v Heršpicích 20 189 Kč. Celkem 184 706 Kč, (loni 172 911 Kč a předloni 155 775 Kč, tj. nárůst za tři roky téměř o 30 tisíc korun). Poděkování patří všem koledníkům a organizátorům. Ve Slavkově koledovalo celkem 99 koledníků.

• **Děkujeme za sbírku lyží, bobů, sáněk.** Oblastní charita Hodonín děkuje za sbírku,

ve které se shromáždilo 12 lyží, 3 sánky, 1 kolo, 2 tříkolky a 9 botů na lyže pro děti v chudých vesnicích rumunského Banátu.

• **Na misijní koláč** jsme v neděli 22. 3. vybrali 5400 Kč. Peníze byly odeslány na Papežské misijní dílo dětí. Poděkování těm, kteří něco upekli i těm, kteří přispěli.

• **O. Milan Vavro dostal pověření duchovní službou** pro Oblastní charitu Hodonín, zvláště pro pracovníky Charity v oblasti slavkovského děkanství.

Co je to rekolekce?

„Pane faráři, v září hlásíte, že bude mše svatá kněží při rekolekci slavkovského děkanství. Co to znamená?“ – tuto otázku jsem dostal jako první a pak následovaly další. Tak na ně odpovídám:

Co je to rekolekce? Je to měsíční setkání kněží děkanství. Probíhá vždy v jiné farnosti, začínáme v září ve Slavkově. První část je duchovní, máme střídavě mši svatou nebo modlitbu breviáře s adorací Eucharistie. Dále pokračujeme na faře vzdělávací částí a předáním informací děkana, technika děkanství a kněží. Potom máme společný oběd, po kterém ještě zůstáváme spolu.

Kdo vede rekolekci? Vede ji děkan (od latinského „deset“), neboli kněz – prostředník mezi biskupem a deseti kněžími. Dnešní děkanství nemají přesně 10 farností, těch je více, ale kněží bývá mezi 8 a 15. Naše děkanství má nyní 15 kněží, někteří jsou profesory na teologické fakultě a u církevního soudu (P. Mareček ze Slavkova, M. Filo z Bučovic, M. Slavíček z Brankovic a S. Pacner z Rousínova).

Proč jedni kněží při mši jsou u oltáře a další sedí v lavicích? V lavicích jsou ti, kteří budou mít večer mši svatou doma nebo mši jednoduše nestihnou.

Kolik obcí mají kněží na starost? Je to různé. Podle velikosti obcí, někdy jsou obce farností, jindy jen tzv. filiálkou s malou kaplí. Rozmístění je většinou tak, aby kněz měl nejvíce tři mše svaté v neděli.

Hodilo by se foto jednotlivých kostelů, kde kněží slouží.

Zde mohu uvést jen seznam farností děkanství a kněze, kteří v nich slouží. V závorce jsou obce s kostely, ve kterých se také pravidelně slouží, ale nejsou farností. Je 13 far, kde sídlí kněz. V roce 1999

bylo do slavkovského děkanství o 8 farnostech včleněno 12 farností děkanství bučovického a 8 rousínovského. Nyní má tedy děkanství 28 farností a 15 kněží.

Bohdalice, Kučerov, Rostěnice (Lysovice). Farář Mgr. Jan Hanák od 2010.

Brankovice, Hvězdlice, Chvalkovice u Bučovic (Nemochovice). Farář: ICLic. Mgr. Miroslav Slavíček od 2011.

Bučovice, Nevojice. Farář: D. ThLic. ICLic. Maxmilián Vladimír Filo, OPraem. od 1993.

Dražovice, Křižanovice u Bučovic, (Rašovice). Farář: Mgr. František Nechováta, od 2013.

Drnovice, Luleč, Račice. Farář: R.D. Zbygniew Wawrowski od 2010.

Křenovice u Slavkova, (Hrušky). Farář: P. Kamil Václav Sovadina, OPraem. od 1999.

Letonice. Farář: P. ICLic. Mgr. Martin Bejček, od 1998.

Milonice, Dobročkovice, Nemotice. Farář: Mgr. Jan Krbec, od r. 2013.

Nížkovice. Exc. administrátor: D. Vojtěch Oldřich Diváček, OPraem. od 2006.

Otnice, Bošovice, (Lovčičky, Milešovice). Farář: R.D. Pavel Buchta, od 2001.

Rousínov u Vyškova, Rousínovec, Komořany, Královopolské Vážany, (Velešovice, Habrovany, Podbřežice). Farář: Mgr. Michael Macek, od 2006. Farní vikář: ThLic. Stanislav Pacner ThD. od 2006.

Slavkov u Brna, (Němčany, Hodějice, Heršpice). Děkan, farář: Mgr. Milan Vavro, od 1998. Farní vikář: Doc. Petr Mareček, ThD, od 2000.

Šaratice, Vážany nad Litavou, Kobeřice. Farář: PaedDr. Marek Slatinský, od 2005.

P. Milan Vavro, děkan

Máme-li počítat do deseti a nevybuchnout či odpustit bližnímu až sedmdesát-sedmkrát, většinou se tváříme, že neumíme napočítat do pěti.

P. Vrbacký

Divadelní kavárny, FD Simsala Bim končí

25. ledna, v jubilejní den založení Farního divadla Simsala Bim, se uskutečnila první Divadelní kavárna. Ta byla - jak jinak - byla věnována 15. výročí tohoto divadelního souboru, který jak mohli návštěvníci kavárny slyšet - končí..., aby pokračoval pod novým jménem Divadelní spolek Slavkov u Brna.

Důvodem jsou nutné změny podle nového občanského zákoníku. Takže pod tímto novým názvem se budou moci nyní diváci s tímto souborem setkávat.

V kavárně se návštěvníci mohli prostřednictvím dvou osmnáctiminutových videosestříhů seznámit s patnáctiletou historií souboru, a to vše při šálku dobré kávy, čaje a výbornými buchtami a koláči.

Jako bonus byla kavárna doplněna

výstavou části kostýmů z fundusu souboru. Atmosféra kavárny byla příjemná, u stolů bylo připraveno 50 míst, bohužel jen asi polovina jich byla zaplněna. V závěru programu naposledy zazněla původní znělka souboru „Simsala Bim, Simsala Bim bam...“

V tématu únorové kavárny jsme si připomenuli velikána české literatury Karla Čapka, od jehož narození letos v lednu uplynulo 125 let. Shlédlí jsme dramtizaci jeho povídky Z druhé kapsy – Muž který nemohl spát.

Do programu březnové Divadelní kavárny jsme vybrali dva půvabné příběhy ze sbírky Marie Veselé – Pouštní bajky. Pohlazení po duši se zhostily dvě dámy, Marta Tesáková a Marie Charvatová.

Ludmila Nosková

• **Průvod svaté rodiny a prohlídka hodin** se konaly opět o letošních Vánocích. Ti nejmenší přispěli vystoupením dětí z KMŠ Karolínka. Silvestrovská prohlídka hodin měla letos malou účast, zato byla přelomová v tom, že se šlo naposled na půdu po starém a strmém schodišti.

• **V kapli sv. Jana Křtitele** na Špitálce se 27. prosince 2014 konal malý koncert barokní hudby Slavkovských žesťů. Hrály Slavkovské žesťe, zazněly skladby Georga Friedricha Händela, Johanna Sebastiana Bacha, Adama Michny z Otradovic, Vincence Maška a dalších autorů. Hráli Jan Patera, Jiří Škrla, Hynek Charvat, Jiří Radvan, Ladislav Maňásek. Jako hosté vystoupily žákyně ZUŠ Fr. France Kateřina Jochmanová a Petra Gašperčíková.

• **Den Na Faře – DENAF 2015** se konal pro děti 1. – 9. třídy 29.-31. ledna. Děti se sešlo kolem 30 a opět prožily noc a den na slavkovské faře. Setkání se neslo tématem Zimních olympijských her.

• **Ples děkanství v Nesovicích** se konal za účasti téměř 450 účastníků v sobotu 10. února 2015. Ohlasy na ples pějí chválu. Díky pořadatelům farnosti Milonice, Dobročkovice a Nemoctice za vydařený ples – výzdobu, program, kapelu Mistříňanku, pohoštění koláčky. Kněží tentokrát přispěli scénkou „Zpověď budoucnosti“. Z ohlasů z webu: „Děkanství ples byl moc pěkný, bylo vidět, že byla připravována s láskou. Na přítomných zářila radost v očích se spokojeností. A ta scénka neměla chybu... Děkujeme za krásné chvíle.“

• **Farní karneval** připravili zdařile v neděli 15. února 2015 žáci 8. a 9. třídy náboženství s katechetkou Lucií Hlaváčkovou. Téma karnevalu byly pohádky a fotografie jsou na farním webu.

• **Promítnutí filmu z vlastní tvorby „Pupek světa“** o cestě na velikonoční ostrov aneb o ráji, který se změnil v peklo, doprovázel v pátek 23. ledna osobně autor otec Jan Hanák z Bohdalic. Následovalo doprovodné slovo s diskuzí.

Ze staré farní kroniky

V novém diecézním archivu se nachází dvě kroniky, vztahující se k naší farnosti: Hausprotokol z let 1787–1882 (psaný latinšky a hlavně německy) Hausprotokol v českém jazyce z let 1882–1939 (poslední zápis je zpráva o působení P. Václava Drboly a kanonické vizitaci dne 27. 2. 1939. Potom záznamy z let působení P. Meixnera a P. Cahy zcela chybí, jsme odkázáni na částečné zprávy z ohláškových knih. Na faře máme dvě další kroniky: Farní kroniku z let 1974–1996 (působení P. Vágnera, P. Forsta, P. Vrbackého a P. Vavra) a novou kroniku z let 1997–2014.

Pro zajímavost uvádíme zápisy z let 1883–1885 (opis zajistil Dr. Petr Hlaváček).

3. 6. 1883, tzn. třetí neděle po Sv. Duchu, byl železný kříž na cestě z Vážan do Hrušek, poškozený vichřicí, opět opravený půllánikem Josefem Stefanem, znovu postaven a církevně požehnan. Svěcení se ujal zdejší katecheta P. Petr Kosík.

V průběhu roku 1883 vešel majitel domu č.p. 129 ve Slavkově pan Antonín Příkryl do jednání se zástupkyní Kongregace chudých školských sester Naší Paní v Bílé Vodě S. M. Filomenou Bkattner o koupi tohoto domu včetně zahrady touto kongregací. Toto jednání došlo šťastného konce výhodného pro obě strany koupí této reality za kupní cenu 29 800 zl. víd. měny.

2. 10. 1883 se do domu nastěhovaly 4 sestry Kongregace chudých školských sester de Notre Dame a zůstaly zde pod vedením S. M. Berthillou Wolf.

23. 12. 1883, tedy na 4. neděli adventní, byly ve farním kostele po předchozím případném kázání církevně benedikovány nově postavené varhany hradištského varhanáře Josefa Haucka. Veleďustounou konsistoří povolená částka činila 1800 zl. víd. měny, kterážto částka bude hrazena z majetku a výnosů farnosti.

1. 5. 1884 počínajíc byla sv. otcem Lvem XIII. ustanovena modlitba po každé tiché mši sv.

1. 6. 1884, tzn. na svátek sv. Ducha slavil novokněz, vysvěcený 25. 5. t. r. Jakub

Macenauer, syn zdejšího měšťana Fran-tiška Macenauera, ve zdejším kostele přimiční mši sv. Kázání před dotyčným provedl (držel) rektor brněnského semináře P. Josef Schrefl.

13. 7. 1884 tzn. 6. neděle po sv. Duchu byl posvěcen nově osazený železný kříž u panského dvora (otočit ohnutý list). Svěcení a kázání provedl katecheta P. Petr Kosík.

24. 8. 1884 na svátek sv. Bartoloměje, tedy 12. neděle po Letnicích, byla na účet hodějíckých (otočit ohnutý list) posvěcena nově zřízená kaple, a to slavkovským děkanem a farářem v Lulči P. Antonínem Schubertem. Kázání přitom vykonal kobeřický farář Josef Svoboda.

30. 8. 1884 ve 2 hodiny odpoledne přijela do Slavkova jeho biskupská Milost velectěný pan Franz Salesius Bauer; zastavil se u špitálního kostela do slavnostního vjezdu do kostela městského, kde týž udělil 827 biřmovancům slavkovského farního obvodu a biřmovanců z Nížkovic a Kobeřic sv. biřmování.

Následující 13. neděle po Letnicích tzn. 31. 8. na svátek sv. Andělů strážných kázal týž v 9 hodin dopoledne ve farním kostele, načež se průvod vydal do kláštera, který, stejně jako tamní kapli, jeho biskupská Milost církevně vysvětila. Po svěcení jeho biskupská [Milost] v té (samé) kapli slavila první mši sv.

9. 9. b. r. [v klášteře] začal školní rok.

O 16. neděle po Letnicích tj. 21. 9. 1884, na svátek sv. apoštola a evangelisty Matouše byla slavkovským farářem s povolením nejdůstojnějšího biskupského ordinariátu v Brně vysvěcena heršpickými katolickými obyvateli rozšířená kaple. Kázal P. Florian Deutsch, kněz na odpočinku ve Slavkově.

1885. Tento rok je 1000letá vzpomínka smrti sv. Metoděje.

22. 22. 1885, tedy 1. neděle postní vykonal místní farář s dovolením nejdůstojnějšího biskupského ordinariátu svěcení křížové cesty v kapli kláštera Chudých školských sester.

8. 3. 1885 na 3. neděli postní byl slavkovským farářem posvěcen základní kámen k rozšíření komendátního kostela v Křenovicích.

25. 5. 1885 tj. na svatodušní pondělí byl P. T. Antonem Schubertem děkanem v Lulči za asistence slavkovského faráře Julia Jiříka,

pana katechety Petra Kosíka a dvou teologů a sice p. Otmara Karlického a Františka Sedláčka, prvního ze Slavkova a druhého syna křenovického nadučitele Matěje Sedláčka, slavnostně benedikován křenovický rozšířený komendátní kostel, přičemž mši sv. sloužil i kázal nejdůstojnější pan děkan.

Opravy

Oprava krovu a střechy farního kostela

Mohli jsme si povšimnout, že u kostela stojí materiál a pracovní výtah ke střeše. Práce na opravě podstřeší již finišují, bylo doplněno zavětrování krovu, opraveny další prvky a vyčištěna klenba nad varhanami. Co nejvíce potěší občany Slavkova, je opravené přístupové schodiště na půdu kostela k hodinám. Celkové náklady na práce jsou 246 tis. Kč, z toho hradí farnost 122 tis. Kč, město přispívá 22 tis. Kč a Ministerstvo kultury 102 tis. Kč.

V tomto roce má také začít výměna krytiny a okapů na střeše kostela ve výši 430

tis. Kč, náklady na celou střechu překračují 2 miliony korun. Z tohoto důvodu bude oprava trvat několik let, letos bude opravena jen menší část střechy. O Velikonocích bude sbírka na úhradu části této opravy z rozpočtu farnosti ve výši cca 100 tis. Kč, jako podílu k dotacím, které očekáváme od Města a Ministerstva kultury.

Sbírky o Vánocích ve výši 90 tis. Kč nám pokryjí podíl farnosti v úhradě za podstřeší, o Velikonocích budou sbírky na úhradu podílu farnosti na opravu střechy. Každoročně také žádáme o příspěvek města a ministerstva kultury.

(Pokračování na straně 12)

Nové schodiště

(dokončení ze strany 11)

Provedení scénické technologie farního sálu

Úpravy farního sálu se chýlí ke konci, je dokončená elektroinstalace výpomocí z řad farníků. Výmalba sálu včetně chodby a kuchyňky, přebroušení a natření podlahy včetně materiálu stálo 28 tis. Kč. Okna se nepodařilo vyměnit z důvodů ochrany památkáři a vysoké nabídkové ceny jejich celkové opravy. Byly pouze vyspraveny a natřeny. Zbývá zapojit elektronickou techniku (promítací projektor, rozhlas, zesilovač, které jsou již zakoupeny v loňském roce z dotace města.

Další opravy ve Slavkově

Sochy sv. Urbana s anděly byly opatřeny nátěrem proti červotoči. Chystá se jejich instalace do výklenku v kapli. Položen nový zátěžový koberec ve vstupu do kostela. Provedena výmalba schodiště na faře a vstupu ke kapli. Horolezci vyčistili po zimě kostelní rýny, které byly plné trusu, zarovnané téměř po okraj okapů. Pracuje se na doplnění osvětlení pod kůrem, přisvětlení nástěnek a svatostánku. Nechal jsem pozlatit kalich, užívaný ve Slavkově nejčastěji při mši svaté, a ciborium (nádoba na Eucharistii). Pořídil jsem za výhodnou cenu nové ornáty, sadu 3 ornátů v bílé a 3 ornátů ve fialové barvě. Pro účely modliteb v přírodě zakoupen nový rozhlas dobré kvality a akumulátorem.

Opravy v Němčanech

V letech 2013 a 2014 proběhla větší část opravy střechy na Lutrštěku, letos ji dokončíme. Cena díla bude 220 tis. Kč, havarijní fond kryje 150 tis. Kč a příspěvek obce je 60 tis. Kč, farnost 10 tis. Kč. Práce

provádí firma Tesařství Drápal s.r.o. z Viničných Šumic. Z našich sbírek provedeme také opravu nátěru věže, a pokud budou síly a finance, pustíme se do opravy fasády věže, štítu a průčelí kostela. Zde by bylo namístě část prací provést svépomocí. Pokračuje výroba nového nábytku do záměstí.

Starobylá socha P. Marie, která se nosí v průvodu při pouti na Lutrštěku, bude letos zcela restaurována památkovým ústavem a financována Ministerstvem kultury ve výši 65 000 Kč a farností 11 tis. Kč. Nová úprava studánky se zatím realizovat nebude, pozemek je obce a zastupitelé hledají řešení.

V kostele sv. Antonína necháme opravit sochy andělů na oltáři a zjistíme cenu pro opravu a nátěr figurek Betléma.

Investice v Hodějicích

Připravuje se zateplení stropu kostela a řešení přívodu vody, aby v zimě nezamrzala. Do lodí kostela hledáme kvalitnější vhodné osvětlení.

Opravy v Heršpíicích

Připravujeme projekt na izolaci vlhkosti základu věže a obložení kamenným obkladem, ostatní zdivo soklu kostela a sakristie opadáva a pokusíme se omítky opravit svépomocí. V interiéru připravujeme projekt ke zhotovení nového svatostánku a hledání vhodných lustrů. Proběhla kontrola a údržba zvonů a mechanismů zvonění. Kovová konstrukce zvonice, která je pevně zabudovaná do zdiva věže, a působí v kostele velký hluk, bude volněji uložena skrze dřevěnou dilataci. Na půdu kostela se dostávají kuny, které rozrušují zateplení, je nutné jim v tom zabránit.

P. Milan Vavro

Boží světlo nás obklopuje, Boží láska nás objímá, Boží moc nás ochraňuje, Boží přítomnost bdí nad námi. Ať jsme kdekoli, je tam Bůh.

Modlitba astronauta Edwina Burz Aldrina, pilota lunárního modulu Apollo 11, který 20. 7. 1969 v 17.44 h přistál na Měsíci

Pozvánky

Čtení na pokračování pro školáky

nabízí Josef Janšta, jáhen a katolický spisovatel.

Blíží se začátek vyučování. Ve třídě je nezvyklé ticho, protože hned v první hodině se bude psát písemka z matematiky. Děvčata i kluci si opakují vzorečky, Mirka s Luckou se zkoušejí navzájem a stačí se přitom pomodlit k andělům strážným, aby jim pomáhali. Do třídy vchází Libor, černo-vlasý štíhlý elegán. Volá na všechny: „Doufám, že se neučíte!“

Kluci i děvčata dělají, že je učení nezajímá. Až na Mirku a Lucku, které dál pokračují v opakování. Obě se bojovně postaví, když přichází Libor k jejich lavici. Jsou o hlavu menší než on, ale poslouchat ho nemíní.

Kdo chce znát pokračování děje, stačí, když pošle svůj mail nebo pošlou svůj mail jeho rodiče na adresu: spis.jansta@seznam.cz, a bude pravidelně dostávat příběhy ke čtení. (Doporučený věk čtenářů je /9/10–14/15/ let)

Josef Janšta je autorem řady knih pro děti a mládež, dále spravuje a nabízí web: <http://josefjansta.opava.org>.

Zveme děvčata do scholy

Zkouška bývá na faře v pátek v 16.00–17.30 h. Schola má zatím 3 členky, ale věříme, že služba zpěvem pro Pána Ježíše a slavení mše svaté přivede další.

Pozvání na poutní zájezdy:

- do **Lurd** v červenci má několik volných míst (hlásit se co nejdříve).

- do **Rumunska** s Charitou Hodonín, návštěva českých vesnic v Banátu, dřevěných klášterů (Unesco) a okolí Dunaje.

- do **Želivi a k trapistkám do Poličan** (sestra Miriam Kotvrdová) 1. a 2. května 2015, přihlášky v sakristii. Program: prohlídka kláštera, kostela a klášterního pivovaru v Želivi, mše svatá, oběd, v podvečer příjezd do Kláštera Naší Paní nad Vltavou, ubytování. V sobotu setkání se sestrou Miriam Kotvrdovou v hovorně, možnost účastnit se zpívaných modliteb a mše svaté se sestrami, nákup klášterních výrobků, vycházka do krásné přírody v okolí. Celková cena asi 1100 Kč/dospělý, 800 Kč/dítě. Přihlašování u Anny Kotvrdové akotvrdova@seznam.cz nebo v sakristii do Velikonoc. Informace na webu farnosti.

Pozvání na rodinnou pouť

Pouť rodin z Útěchova do Vranova u Brna se koná na svátek Božího Milosrdenství v neděli 12. dubna 2015.

Program:

10.00 Zahájení, Klášter sester klarisek, Soběšice, přejezd společně MHD do Útěchova, po zelené značce pěšky na Vranov. Trasa měří 3 km a je vhodná i pro malé děti, na trase soutěžní otázky.

13.00 Mše svatá, kostel Vranov u Brna, oslavuje P. Milan Vavro

15.00 Hodina Božího Milosrdenství s ostatky sv. Faustyny

15.30 Poetický muzikál Kocourek Modroočko, Divadlo Špílberg. Oběd: z vlastních zdrojů, káva a čaj zajištěny. Odjezdy autobusů a další info na webu farnosti.

Partneři pouti: Biskupství brněnské * Centrum pro rodinu * KMŠ Karolínka Slavkov * další církevní školy.

Jsem dnešek. Važ si mě. Včerejšek se nevrátí a zítřka se možná nedožiješ. Ale dnešek je tvůj. Ozdob ho milým úsměvem, laskavým slovem, ušlechtilou myšlenkou, dobrým skutkem. A nezapomeň, že už brzy budu tvým včerejškem.

Vyřčené slovo a hosený kámen nevrátíš zpátky.

Lidová moudrost

O našem bezvěrectví

O nás Čechů se tvrdívá, že jsme nejvíce ateistickým společenstvím v Evropě, ne-li dokonce na světě. Jenže slovo ateistický není úplně na místě, neboť bohů máme naopak mnoho. Měli jsme „božskou Emu Destinovou,“ brankář Dominik Hašek byl po vyhraném mistrovství světa v hokeji fanoušky provoláván „Hašek je bůh.“ Jak se můžeme dočíst v novinách, při našich fotbalových nebo hokejových reprezentantech stál „fotbalový“ případně „hokejový bůh.“ Někteří sportovci, ale také herci se před závodem či divadelním představení přezehnají křížem. Také hodová zábava při konzumaci alkoholu může skončit „božím dopuštěním.“ Mnohé kostely nebývají přeplněny, některé dokonce chátrají, protože potřebné peníze na jejich opravu se prostě neseženou a do zákona o církevních restitucích někteří nejvyšší političtí činitelé stále „vrtají.“ Zato supermarket a hypermarkety, tyto „chrámy,“ kde se pěstuje nikoliv kult boží, ale kult zboží, bývají o nedělich a svátcích přeplněny. A tak z chování některých našich spoluobčanů se zdá, že Čechům prostě chybí schopnost věřit v něco nadpřirozeného, že jsou příliš racionální. Jenže to by byl omyl.

Jsou lidi, kteří pevně věří, že na jejich život mělo určující vliv postavení Slunce, Měsíce a planet ve chvíli jejich narození.

Mnohé neosloví léčitelské umění Ježíšovo, zato věří v zázračnou moc svého léčitele. Jsou schopni celé hodiny vyprávět, jak zázračně vyléčil desítky lidí, jež lékaři už odepsali. Nechtou sice Bibli, zato různé příručky jako *Budte fit s pěti Tibetany*, nebo *Radostné bytí Kum Nye* je uvádí v nadšení. Jsou ochotní přestavit v bytě posteťe či váleňdy, aby se vyhnuli zónám nebezpečného záření, které jim někdo našel pomocí kyvadélka nebo proutku. Mnozí, když mají učinit nějaké důležité životní rozhodnutí, neváhají navštívit astrologa, kartárku nebo jinou vědmu, která jim přečte jejich budoucnost z dlaně, z karet a navíc jim poradí v jejich svízelné situaci. Stále se najde dost lidí, kteří věří, že viděli vesmírné lodi mimozemšťanů, či dokonce je samé, anebo aspoň kruhy v obilí, které tam po sobě zanechali, navzdory zřejmé zkušenosti, že jejich návštěva kvůli vesmírným vzdálenostem není možná.

A tak se nemylme: mnozí Češi nejsou bezvěrci ani ateisté. Řekl bych, že jsou spíše pohané a množství jejich bohů a bůžků se těžko dopočítáme. Nezbyvá, než prosit i za ně: Vzkříšený Pane, dej, abychom se přestali bát a pochybovat, a dali se sebou povzbudit a ujistit, že jsi každému z nás lidí odpustil a přijal nás za své vlastní.

JUDr. Miloslav Honek

Klíč k lidským srdcím nikdy nebude naše chytrost, ale vždy naše láska.

To, co nás brzdi na cestě vpřed, není nedostatek vhodných příležitostí či absence upřímných předsevzetí. Možnost začít něčím dobrým je totiž často zablokováno nechotou nejdřív přestat s tím špatným.

P. Vrbacký

Lidé mohou pochybovat o tom, co říkáte, ale uvěří tomu, co uděláte.

W. Churchill (1944)

Skrze svátost křtu se znovu narodili:**Nela Anna Křivinková ze Slavkova**

*2014, pokřtěna 31. 11. 2014

Metoděj Klement Paleček z Býkovic

*2014, pokřtěna 4. 1. 2015

Do svátosti manželství vstoupili:**Pavel Kaluža z Pozořic****a Iveta Bihuncová z Pozořic**

oddáni: 14. 2. 2015

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:**Danuše Simandlová ze Slavkova**

*1947, † 20. 12. 2014

Drahoslava Machalová ze Slavkova

*1917, † 21. 12. 2014

Alena Marková ze Slavkova

*1954, † 24. 12. 2014

Anna Zbytovská z Vyškova

*1956, † 26. 12. 2014

Emilie Kotvrdová z Němčan

*1925, † 28. 12. 2014

Miroslav Zachoval ze Slavkova

*1942, † 30. 12. 2014

Vladimír Pavézka z Unhoště

*1930, † 16. 1. 2015

Bedřiška Dobrá ze Slavkova

*1936, † 24. 1. 2015

Jiří Kosina ze Slavkova

*1939, † 25. 1. 2015

Nina Křivánková z Němčan

*1978, † 9. 2. 2015

Marie Dobešová ze Slavkova

*1929, † 16. 2. 2015

Karel Kubíček ze Slavkova

*1968, † 28. 2. 2015

Helena Blaháková z Olomouce

*1925, † 27. 2. 2015

Ludmila Mrázková z Vyškova

*1922, † 3. 3. 2015

Ignác Tesák ze Slavkova

*1918, † 3. 3. 2015

Václav Valenta ze Slavkova

*1926, † 4. 3. 2015

Bedřich Hladký z Hodějic

*1932, † 14. 3. 2015

Jan Holeček ze Slavkova

*1924, † 12. 3. 2015

Eliška Šimová z Hodějic

*1940, † 12. 3. 2015

Jaromír Seifert z Prahy

*1929, † 12. 3. 2015

Ivo Beneš z Hodějic

*1933, † 17. 3. 2015

Vlasta Marková z Němčan

*1934, † 22. 3. 2015

PROGRAM FARNOSTI

Program farnosti

29. 3. Květná neděle, křížová cesta na Urbánek v 15.00.

30. 3. Svátost smíření Slavkov, PONDĚLÍ 17.00–19.00. (P. Buchta, M. Slavíček, F. Nechvátal, M. Macek, M. Slatinský, P. Mareček, M. Vavro)

31. 3. Svátost smíření Slavkov, ÚTERÝ 17.00–19.00 (děti 16.00–17.00) (J. Krbec, J. Hanák, S. Pacner, K. Sovadina, M. Vavro)

2. 4. Zelený čtvrtek, 18.00 mše sv., adorace v Getsemanech do 22.00.

3. 4. Velký pátek – program na faře pro děti 10.00 - 12.00, adorace 7.30 – 23.00, obřady 18.00, křížová cesta městem 21.00.

4. 4. Bílá sobota, adorace 7.30 – 16.00, vigilie a obnova křtu 20.30.

5. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně, mše! 9.30 a 18.00 (žehnaní pokrmů).

6. 4. Velikonoční pondělí, Slavkov 7.30 mše sv. (obce jako v neděli).
Nížkovice obřady: Zelený čtvrtek 18.00, Velký pátek 18.00, Bílá sobota 19.30.
9. 4. Mše sv. v penzionu v 8.00.
9.–10. 4. Návštěvy nemocných.
9. 4. Modlitba farnosti za kněžský seminář.
12. 4. Rodinná pouť na Vranov – KMŠ.
30. 4. Návštěvy nemocných, čtvrtek (obce i Slavkov), mše penzion 8.00.

KVĚTEN

1. a 2. 5. zájezd do Želivi a kláštera nad Vltavou.
8. 5. Pěší pouť do Žarošic, 10.00 od kostela, 14.30 autobus, 16.30 mše sv.
15.–23. 5. Svatodušní nověna.
23. 5. Generální úklid interiéru kostela ve Slavkově.
23. 5. Ministrantský den na Vranově.
23. 5. Vigilie Svatodušní. setkání Charismatické obnovy v Dolních Bojanovicích.
24. 5. Slavnost Seslání Ducha Svatého, sbírka na Charitu.
24. 5. Pouť na Urbánku, 17.00 cesta světla, 18.00 mše sv.
29. 5. Noc kostelů – pátek.
31. 5. Svatoubanské hody ve Slavkově, 9.30 mše s průvodem.

ČERVEN

6. 6. Diecézní pouť do Slavonic.
7. 6. Den Eucharistie – I. sv. přijímání ve Slavkově a Slavnost Božího Těla ve všech obcích.

14. 6. Varhanní koncert Conventus Moraviae (při mši).
20. 6. Jáhenské svěcení Martina Šujana v Brně.
21. 6. Sbírka na bohoslovce.
23. 6. Výlet dětí z náboženství na Hostýn.
24. 6. Pouť k sv. Janu Křtiteli na Špitálce (středa).

ČERVENEC

- 3.–6. 7. Dovolená rodin.
8.–12. 7. Katolická charismatická konference Brno.
12.–25. 7. Expedice starší mládeže.
26. 7.–5. 8. Farní tábor Rakovecké údolí.

SRPEN

15. 8. Panny Marie Nanebevzaté.
16.–23. 8. Tábor ministrantů.
20.–22. 8. Pěší pouť na Velehrad.
23. 8. Hody v Hodějicích.
23.–29. 8. Expedice mládeže AVG Tyrolsko.
29. 8. Diecézní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou.

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele: neděle v 8.30 a 18.00 (v červenci a srpnu v 19.00), úterý v 18.00 bohoslužba pro děti, čtvrtek v 7.00, pátek v 18.00, sobota v 7.30 h. Svátost smíření každou středu od 19.00 do 20.00.

Další informace o programu farnosti najdete na www.farnostslavkov.cz

**Požehnané svátky Velikonoční Vám i Vaším rodinám přeji
kněží P. Milan Vavro a P. Petr Mareček**

Kontakt s knězem:

Po večerní mši svaté v úterý a v pátek, nebo si domluvte schůzku na tel. 604 280 160 nebo 544 221 587.

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XVIII., číslo 1/2015. Vyšlo 29. března 2015.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna. Redakční rada: P. Milan Vavro, Petra Romanovská Slováčková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem.

Uzávěrka příštího čísla 1. září 2015. Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice